

PREZENȚA ARMATEI ROMÂNE ÎN BUCOVINA LA SFÂRȘITUL ANULUI 1918 ȘI ÎNCEPUTUL ANULUI 1919

Cristina PREUTU, Bogdan CEOBANU

Rezumat. În ultimii ani, mai ales cu ocazia centenarului României Mari, au apărut mai multe lucrări dedicate implicării Armatei Române în realizarea Marii Uniri. Există un interes crescând pentru a înțelege eforturile Armatei Române la apărarea Marii Uniri, inclusiv prin organizarea unor conferințe sau prin publicarea unor lucrări care se adresează publicului larg.

Recunoașterea Marii Uniri s-a realizat prin eforturile diplomației românești, pe plan internațional, în cadrul Conferinței de Pace de la Paris. Pe plan intern, unirea trebuia apărată în fața diferitor mișcări subversive, iar un rol important i-a revenit Armatei Române.

De aceea, diverse operații militare au avut loc în anii 1918-1920, mai ales cele din zona Bucovinei, o provincie anexată de Austria în 1775. În acest sens, utilizarea documentelor aflate spre păstrate la Depozitul central al Arhivelor Militare ale României de la Pitești este mai mult decât necesară, în special jurnalele de operațiuni ale unor regimente.

Cuvinte-cheie: Armata Română, Bucovina, Marea Unire, România Mare, 1918-1920

Introducere

La finalul anului 1922, în Adunarea Deputaților a României erau dezbateri aprinse în legătură cu răspunsul la Mesajul Tronului. Printre cei care a luat cuvântul s-a numărat și Iorgu G. Toma, unul dintre fruntașii mișcării naționale din Bucovina în primii ani ai secolului XX. Deputatul bucovinean le reamintea celor prezenți că pe 28 noiembrie 1922 se împliniseră patru ani de la Unirea Bucovinei cu Vechiul Regat, o aniversare ce a trecut neobservată de unii; nu și de românii bucovineni: „în intimitatea acestor suflete ale noastre, noi am resimțit încă o dată, a patra oară, farmecul acelor clipe dumnezeiești, farmecul clipelor fericite ale unirii noastre cu Patria Mamă”¹. Iorgu G. Toma își continua discursul amintind de „rănilor” războiului și de situația dificilă în care s-a aflat provincia atât în timpul conflagrației mondiale, cât și în ultimele luni ale anului 1918. Plecând de la vorbele rostite în urmă cu aproape 100 de ani, ne propunem, în textul de față, să contribuim la aprofundarea cunoașterii și înțelegerii subiectului privind rolul

¹ „Monitorul Oficial” nr. 8 din 17 decembrie 1922, pp. 93-99.